

L.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Jagten og Fredning af visse nyttige Dyr.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 16de Februar 1871.)

En Hovedanke, som Udvalget har at fremsætte mod det foreliggende Lovforslag, rammer den Raade, hvorpaa Bestemmelsen om Fredning af visse nyttige Vattedyr og Fugle i § 3 er affattet, idet der her ligesom i Loven af 30te Januar 1861 er givet en lang Fortegnelse navnlig af Fugle og derhos fastsat, at nogle af disse skulle være fredede hele Aaret, andre derimod kun i et vist Tidsrum af dette. Erfaringen har imidlertid godtgjort, at saaledes udtrykt og begrænset vil Forbudet imod at ødelægge disse nyttige Dyr blive vanskeligt at overholde, og end ikke den nye Bestemmelse i Lovforslagets § 4, der i Fredningstiden forbyder Kjøb eller Salg af det fredede Wildt, vil kunne ventes i denne Retning at blive af nogen Virkning, da der neppe engang hos dem, der nærmest ville være kaldede til at paase Overholdelsen af denne Lovbestemmelse og straffe Overtrædelserne deraf, tør forudsættes Kjendskab til Størstedelen af de i § 3 opregnede Fuglearter. Udvalget tror derfor i dette Punkt at maatte anbefale en anden Affattelse af Loven, saaledes at denne særligt kun fremhæver de Fugle, som det, enten fordi de anses for skadelige, eller fordi de hovedsagelig opholde sig paa Steder, hvor det ikke kan have nogen Interesse at frede dem, f. Gr. paa Havet, maa være tilladt at dræbe hele Aaret rundt, og i Modsigning hertil for alle andre Fugle fastsætter en saavidt mulig ens-

artet Fredningstid. Derved opnaas, at den Gruppe af Fugle, som det har særlig Interesse at kjende, fordi de i Modsigning til alle andre ikke ere Gjenstand for Fredning til nogen Aarstid, bliver den mindre, idet den kun kommer til at omfatte alle Slags vilde Svømmefugle og de i Forordningen af 20de Mai 1840 § 12, jvfr. Lov 25de Marts 1851 § 14 nævnte skadelige Fugle; og selv om man — hvad Udvalget maa anse for ønskeligt — muligens fandt Anledning til at forøge Fortegnelsen over de skadelige Fugle med et Par Arter, nemlig Ravnene og Tornskaden, ses dog let, at Gruppen ikke indeholder andre Fuglearter end saadanne, der ere det store Flertal af Befolkningen velbekjendte. Vel er det muligt, at man ad denne Vej vil komme til at frede nogle flere Arter af Fuglevildt, end strengt taget kan anses for nødvendigt; men Udvalget finder saameget mindre Betænkning herved, som Ulemper, der muligens for enkelte, for Tiden ikke tilstrækkelig bekjendte Arters Bedkommende maatte fremgaa heraf efter nogen Tids Erfaring, uden Vanskelighed ville lade sig fjerne ved senere paa Listen over fredløse Fugle at optage en saadan enkelt Art. Hvad dernæst angaar Lovudkastets Fredningstider, anser Udvalget det for ønskeligt, at man saavidt muligt erholder samme Fredningstid for alt Wildt, der ikke skal anses for fredløst, og kan derfor ikke anbefale at frede